

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118214999
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118214999.1

Uznesenie

Okresný súd v Prešove v právnej veci žalobcu: D. M., U.. XX.X.XXXX, R. O. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: Š. Č., U.. XX.X.XXXX, R. Č.E.. K. XXXX/XX, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Martinom Staroňom, advokátom, so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktoré by smerovalo k predaju, zaťaženiu, založeniu, darovaniu a prenajatiu rodinného domu so súpisným číslom XXXX, postavenom na parcele č. XXXX/X o výmere 105 m² - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúcom sa v katastrálnom území D., obec D., okres D., vlastnícky vedenom na LV č. XXXX.

II. Žalovaný nemá právo na náhradu trov konania a žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 23.10.2018 sa žalobca domáhal oproti žalovanému nariadenia neodkladného opatrenia z toho dôvodu, že žalovaný je dlhoročným partnerom dcéry žalobcu, ktorý sa potom čo sa syn žalobcu dostal do vážnych finančných problémov rozhodol rodine žalobcu pomôcť. Žalobca konštatoval, že žalovaný problémy jeho syna nevyriešil, situáciu len zhoršil a obral syna žalobcu ako aj žalobcu o veľké peniaze. Uviedol, že pod nátlakom ich žalovaný presvedčil žalobcu s manželkou, aby naňho previedli rodinný dom v D., zapísaný na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/Xk. Žalovaný mal žalobcovi tvrdiť, že exekučné pohľadávky jeho syna môže mať dopad aj na ich majetok a bude najlepšie previesť rodinný dom žalobcu na žalovaného.

2. Dňa 15.6.2011 na základe kúpnej zmluvy previedli žalobca s manželkou dom do osobného vlastníctva žalovaného. Žalobca uviedol, že za dom im žalovaný prisľúbil sumu 250.000 eur, ktorá bola uvedená v kúpnej zmluve, túto však žalovaný nikdy nezaplatil a dom si ponechal.

3. Žalobca uviedol, že žalovaný presvedčil jeho dcéru N., nakoľko ju ovláda, aby zobrala úver vo výške 100.000 eur, ktorý je zabezpečený záložným právom viaznucim na ich rodinnom dome, ktorý je teraz vo vlastníctve žalovaného. Nakoľko mal žalobca obavu, že má na dome ťarchu požiadal od žalovaného záruku, že nepríde o bývanie, na čo im mal žalovaný priniesť podpísať nájomnú zmluvu na užívanie domu žalobcu. Dňa 4.12.2017 prišla od žalovaného oficiálna výpoveď zmluvy o nájme, pričom nájom mal byť ukončený k 31.3.2018. Manželka žalobcu sa psychicky zrútila, nemôže riadne spať, musí brať lieky a žalobca tiež prežíva len vďaka psychológovi. Následne sa syn žalobcu rozhodol podať na žalovaného trestné oznámenie, čo aj urobil a dňa 21.5.2018 ho doručil na Krajskú prokuratúru v Prešove.

4. Dňa 4.8.2018 žalobca dostal doporučený list od advokáta žalovaného, kde je v piatich bodoch uvedená výpoveď zo zmluvy o nájme, výzva na vypratanie domu, výzva na odovzdanie domu, zákaz údržby a opráv domu, zákaz užívania pozemku, pričom žalobca s manželkou boli prezentovaní len ako bežní

nájomcovia. Žalobca konštatoval, že na základe hore uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný mal všetko dopredu premyslené, pripravil ich o majetok, za ktorý nikdy nezaplatil, neodovzdal im peniaze ani v hotovosti, ani na účet a teraz chce žalobcu aj s manželkou dostať na ulicu.

5. Žalobca žiadal súd, aby zamedzil žalovanému možnosť vykonávať všetky právne úkony, ktoré by smerovali k ďalšiemu poškodeniu žalobcu, následnému predaju, zaťaženiu, založeniu, darovaniu a prenajatiu domu tretím osobám, po dobu trvania trestného stíhania vedeného pod Č.-L.-XX/X-H.-D.-XXXX v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona.

6. Na výzvu súdu sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril písomným podaním zo dňa 19.11.2018 žalovaný, ktorý uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za nedôvodný a s nariadením neodkladného opatrenia nesúhlasí.

7. Dôvodil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. D., a to rodinného domu so súp. č. XXXX, postavenom na parcele KN C č. XXXX/X, k. ú. D. a pozemkov KN C parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X a parcela č. XXXX, k. ú. D.. Žalovaný konštatoval, že tieto nehnuteľnosti nadobudol na základe kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam zo dňa 15.6.2011 uzavretej medzi žalobcom D. M. a jeho manželkou N. M. ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim a to za celkovú kúpnu cenu vo výške 250.000 eur.

8. Argumentoval, že k uzavretiu tejto kúpnej zmluvy došlo z dôvodu, že syn žalobcu sa neprimerane zadlžil v dôsledku neúspešnej podnikateľskej činnosti v Českej republike, pričom konštatoval, že syn žalobcu uzavrel dňa 20.11.2007 zmluvu o pôžičke, tzv. LOAN AGREEMENT s veriteľom W. T. na sumu 2.500.000 Kč s 5% ročným úrokom z nesplatennej časti pôžičky, pričom však túto pôžičku svojmu anglickému veriteľovi nevrátil v celom rozsahu a preto tento podal návrh na exekučné konanie v Českej republike. Žalovaný ďalej konštatoval, že 13.7.2008 požičal ako veriteľ dlžníkovi G. M. - syn žalobcu sumu 7.000.000 Sk za účelom kúpy bytu v centre Prahy, pričom dohoda bola, že menový následne po kúpe bytu prevedie tento byt do osobného vlastníctva žalovaného. Syn žalobcu však pre žalovaného žiaden byt nekúpil, peniaze použil pre osobnú spotrebu a do dnešného dňa ich žalovanému nevrátil. Takýmto záhaľčivým spôsobom života sa syn žalobcu dostal do neriešiteľnej situácie ohľadom svojich dlhov a preto žalobca s manželkou žiadali o pomoc žalovaného, nakoľko vedeli, že tento je bonitný a má mnohomiliónový majetok. Žalobca oslovil žalovaného, že sa chce presťahovať do Českej republiky za synom, aby bol pri ňom bližšie, nakoľko syn žalobcu sa vyhráždal kvôli svojim dlhom samovraždou a žalobca mal obavu o jeho život, preto žalobca ponúkol rodinný dom na odpredaj žalovanému s tým, že peňažné prostriedky za predaj rodinného domu použije na splatenie dlhov svojho syna. Následne prišlo k uzavretiu kúpnej zmluvy dňa 15.6.2011, kde celá kúpna cena 250.000 eur bola vyplatená žalovaným žalobcovi v hotovosti pred podpisom tejto zmluvy, čo predávajúci potvrdili podpismi pod túto zmluvu a čoho svedkom bola N. M. - dcéra žalobcu. Žalovaný teda zaplatil celú kúpnu cenu žalobcovi a nechal ho bývať v jeho rodinnom dome. Prevzatie kúpnej ceny nikdy žalobca nespochybňoval ani nenamietal, nevyzval žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny ani nepodal žalobu o zaplatenie.

9. Dňa 15.11.2012 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi žalobcom, jeho manželkou a ich dcérou N. ako veriteľmi a synom žalobcu G. M. nar. XX.X.XXXX, ktorej predmetom bola peňažná pôžička v sume 628.000 eur veriteľmi dlžníkovi. Z uvedeného je zrejmé, že peňažné prostriedky z kúpnej ceny zo dňa 15.6.2011 požičali žalobca a jeho manželka a dcéra, synovi G. na úhradu jeho dlhov v Prahe. Žalovaný preto popiera tvrdenie žalobcu, že žalobca a jeho manželka k uzavretiu zmluvy zo dňa 15.6.2011 pristúpili na nátlak žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že to bol práve žalobca, ktorý potreboval riešiť vtedajšiu veľmi zlú finančnú situáciu svojho syna. Žalovaný poukázal aj na to, že kúpna cena bola žalobcovi a jeho manželke ešte pred podpisom zmluvy a to v hotovosti.

10. Následne sa strany sporu dohodli na tom, že žalobca spolu so svojou manželkou budú môcť predmetné nehnuteľnosti užívať ako nájomcovia a z touto podmienkou žalovaný súhlasil, keďže sa jednalo a rodičov jeho partnerky. Žalobca až v roku 2015 žiadal o nejaký písomný doklad o tom, že je oprávnený bývať v rodinnom dome žalovaného, načo žalovaný ľudský a benevolentne nechal žalobcu a jeho manželku ako rodičov svojej družky bývať v predmetnom rodinnom dome aj bez nájomnej zmluvy a až dňa 1.1.2015 uzavrel so žalobcom zmluvu o nájme rodinného domu, kde sa dohodli na nájmomnom v sume 400 eur mesačne, pričom dňa 1.7.2016 uzavreli doplnok č. 1, kde sa dohodli na znížení nájomného

zo sumy 400 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu, že nájomné uvedené v zmluve o nájme malo byť iba „na oko“. Žalovaný konštatoval, že žalobca nezaplatil nájomné v sume 400 eur mesačne žalovanému za obdobie od 1.9.2015 do 30.6.2016 v celkovej sume 4.000 eur. Následne zaplatil sumu 1.200 eur v celku hotovostným vkladom na bankový účet žalovaného, kde v poznámke je uvedené, že sa jedná o nájomné za 12 mesiacov, t.j. za obdobie od 1.7.2016 do 30.6.2017 po 100 eur mesačne. Následne žalobca nezaplatil nájomné v sume 100 eur mesačne za obdobie od 1.7.2017 do dňa podania tejto žaloby v celkovej sume 1.700 eur, t.j. za 17 mesiacov do 30.11.2018. Žalovaný konštatoval, že predmetom osobitnej žalobe vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/48/2018 je nezaplatené dlžné nájomné v sume 4.500 eur za 3 roky spätne v rámci všeobecnej 3ročnej premlčacej doby za obdobie od 1.11.2015 do 30.9.2018.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 24.11.2011 uzavrela partnerka žalovaného a dcéra žalobcu zmluvu o splátkovom úvere č. 5022004187 so E. E.O., K..E., na základe ktorej jej bol poskytnutý úver na bývanie vo výške 100.000 eur a žalovaný Š. Č.K. za účelom zabezpečenia predmetnej pohľadávky uzavrel so E. E., K.. E.. zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. D.. Žalovaný poukázal na to, že v zmysle časti IV. citovanej zmluvy o zriadení záložného práva bod 3 písm. b/ záložca sa zaväzuje nepreviesť bez predchádzajúceho písomného súhlasu Záložného veriteľa Záloh na inú osobu ako Dlžníka až do času úplného splatenia Pohľadávky. V zmysle časti IV citovanej zmluvy o zriadení záložného práva bod 3 písm. c/ záložca sa zaväzuje nezriaďiť bez predchádzajúceho písomného súhlasu Záložného veriteľa k Zálohu záložné právo, vecné bremeno alebo inú ťarchu v prospech tretej osoby, vrátane nájomných práv k Zálohu alebo jeho časti, a to až do času úplného splatenia Pohľadávky.

12. Žalovaný teda dôvodil, že s poukazom na uvedené je zrejmé, že dočasná a rýchla úprava pomerov medzi stranami sporu v tomto prípade nie je potrebná a nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie dôvodnosti nároku žalobcu a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy v zmysle § 324 CSP. Žalovaný konštatoval, že žalobca od roku 2011 vie o vlastníkom práve žalovaného a do dnešného dňa sa nedomáhal žiadnym právny úkonom spochybnenia vlastníckeho práva alebo určenia vlastníckeho práva, pričom vedel aj o tom, že rodinný dom je predmetom záložného práva v prospech E. E., K..E... Žalovaný od roku 2011 dom žiadnym spôsobom nezaťažil, nedaroval ani inak nescudzil, práve naopak uzavrel v prospech žalobcu nájomnú zmluvu od 1.1.2015, ktorú síce vypovedal prostredníctvom právneho zástupcu, avšak z dôvodu, že žalobca ako nájomca dlhodobo neplatil nájomné. Žalobca dostal od žalovaného kúpnu cenu 250.000 eur, a v rodinnom dome býva bez platenia nájomného.

13. Žalovaný záverom poukázal na to, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom žalobca ani nenamieta neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 15.6.2011 a rovnako žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by žalovaný mal záujem predať, darovať alebo inak scudzíť rodinný dom. Žalovaný tiež uviedol, že nemá záujem rodinný dom predať, darovať ani inak scudzíť, zriaďiť tam vecné bremeno ani ho prenajať, čo mu napokon zakazuje aj samotná zmluva o zriadení záložného práva zo E. E., K..E., ktorú uzavrel žalovaný ako vlastník rodinného domu dňa 24.11.2011. Samotné trestné oznámenia ani vedenie trestného stíhania vo veci nezakladajú podozrenia nebezpečenstva hrozacej ujmy predaja, darovania a iného scudzenia rodinného domu. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, aby súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

18. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

19. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

20. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

21. Neodkladné opatrenie súd nariadi vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie strán sporu neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených.

22. Neodkladné opatrenie má byť výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, len ak je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia. Pri obidvoch uvedených skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok žalobcu osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Žalobca musí osvedčiť, že obava z ohrozenia je reálna, teda, že subjekt, ktorému navrhuje uložiť nejakú povinnosť (alebo zákaz) neodkladným opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je, že aj pri prípadnom osvedčení ohrozenia nároku žalobcu, tu existuje potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu.

23. Neodkladné opatrenie je teda mimoriadnym inštitútom civilného konania, ktorý je na mieste, keď sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že žalobcovi reálne a bezprostredne hrozí vznik ujmy a nenahraditeľná škoda. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť, že reálne a bezprostredne hrozí vznik škody. Reálnosť a bezprostrednosť znamená, že žalobca musí osvedčiť už také konkrétne správanie žalovaného, ktorým spôsobuje navrhovateľovi škodu. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu priložených listín. Dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia (potreba dočasnej úpravy faktických pomerov strán sporu) musí navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázať dôkaznými prostriedkami, ktoré priloží k návrhu. Ostatné skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení (najmä hmotnoprávny nárok, z ktorého neodkladné opatrenie vychádza) postačí iba osvedčiť, a to opäť priložením dôkazných prostriedkov k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Ako je zrejmé, žalobca sa domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa všetkých právnych úkonov, ktoré by smerovali k poškodeniu žalobcu a ktoré by obmedzili žalovaného pri nakladaní s jeho rodinným domom, v ktorom aktuálne býva žalobca s manželkou, obaja starobní dôchodcovia. Z obsahu vyjadrení je zrejmé, a žalobcom ani nebolo rozporované, že vlastníkom predmetného rodinného domu je od roku 2011 žalovaný, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a manželkou a žalovaným.

25. Zo spisu navyše vyplývajú rôzne vyššie popísané finančné transakcie medzi žalobcom a žalovaným, resp. medzi žalobcom, jeho manželkou a dcérou a synom žalovaného (okrem kúpnej ceny, pôžička, nájomné), ktoré neboli sporovými stranami významne spochybnené. Žalobca síce uvádza, že žalovaný ho núti platiť nájomné za vlastný dom, avšak je nesporné, že vlastníkom tohto rodinného domu je už vyše 7 rokov žalovaný a nájomcami žalobca s manželkou.

26. Je nutné uviesť, že žalovaného prípadné nakladanie s nehnuteľnosťou je síce čiastočne limitované aj Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva (č. I. 42 a nasl. spisu), kde záložným veriteľom je E. E., K.E.. a záložcom žalovaný, na druhej strane je však nutné konštatovať, že žalobca ako osoba v dôchodkovom veku má obavu straty strechy nad hlavou, nakoľko zo strany žalovaného došlo k výpovedi nájmovej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu.

27. Predmetný byt predstavuje obydlie žalobcu a jeho manželky, pričom nezanedbateľná je aj doba užívania predmetného bytu, z čoho možno vyvodiť nielen zvyk obývať tento byt, ale aj vytvorenie si väzieb k danému miestu či už z pohľadu susedských alebo v širšom spoločenskom kontexte.

28. Podľa čl. 21 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky: „(1) Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. (3) Iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlija možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, takéto zásahy môžu byť zákonom dovolené aj vtedy, keď je to nevyhnutné na plnenie úloh verejnej správy.“

29. Právo na obydlie je súčasťou širšieho práva na súkromie. Pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. I. ÚS 13/2000: „Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlija. Zásah do obydlija znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydlija.“ Medzi právom na obydlie a vlastníckym právom neexistuje automatická a bezpodmienečná väzba.

30. Osoba má právo na obydlie aj vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá jej nemusí patriť ako vlastníkovi. Je nepochybné, že žalobca má s predmetným bytom dostatočnú a nepretržitú väzbu na to, aby bol na účely čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobodách (ďalej len „Dohovor“) považovaný za ich „obydlie“. Ústrednou otázkou v tomto prípade je, či je daný zásah primeraný cieľu, ktorý sa sleduje, a teda „v demokratickej spoločnosti nevyhnutný“. Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že zatiaľ čo čl. 8 Dohovoru neobsahuje žiadne explicitné procesné požiadavky, rozhodovací proces spojený s opatreniami týkajúcimi sa zásahu musí byť spravodlivý a taký, aby poskytoval náležitý rešpekt záujmom, ktoré sú zabezpečené čl. 8 Dohovoru (pozri rozsudok *Giacomelli v. Taliansko*, č. 59909/00, § 82, ECHR 2006-XII; *Maumousseau a Washington v. Francúzsko*, č. 39388/05, § 62, 6. december 2007; *V.C. v. Slovenská republika*, č. 18968/07, § 141, ECHR 2011; a *Hardy a Maile v. Spojené kráľovstvo*, č. 31965/07, § 219, 14. február 2012). Každá osoba, ktorej hrozí zásah do práva na obydlie, by mala mať v zásade možnosť preskúmania primeranosti a odôvodnenosti opatrenia nezávislým súdom vo svetle príslušných princípov podľa čl. 8 dohovoru bez ohľadu na to, že podľa vnútroštátneho práva nemá žiadne právo byť obývaný (pozri *mutatis mutandis McCann*, § 50).

31. Ochrane obydlija sa vo svojej judikatúre venuje aj Európsky súd pre ľudské práva a hierarchia hodnôt v zmysle život, zdravie, obydlie a tak majetok, je zrejmá. Keďže súd založil svoje rozhodnutie aj na význame obydlija, dáva pre porovnanie do pozornosti vybranú judikatúru. „Každopádne, garancie, ktoré poskytuje Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd („Dohovor“) požadujú, aby zásah do sťažovateľovho práva na rešpektovanie jeho obydlija nebol iba legálny, ale taktiež primeraný podľa odseku 2 článku 8 k cieľu sledovanému, a to s ohľadom na okolnosti prípadu. Následne, žiadne ustanovenie vnútroštátneho práva by nemalo byť vkladané a aplikované spôsobom nezlučiteľným so záväzkami Chorvátska vyplývajúcimi z Dohovoru (pozri *Stanková v. Slovensko*, citovaný vyššie, § 24, 9. október 2007).“ (Rozsudok *Paulić v. Chorvátsko* z 1. marca 2010 (Sťažnosť 3572/06).

32. Na tomto mieste súd považuje za nevyhnutné dať do pozornosti obidvoch sporových strán, že pri posudzovaní súdnej veci dospel k záveru, že problém medzi sporovými stranami je inde a predmetná kauza je len jedným z jeho prejavov. Je na stranách sporu, aby si uvedomili, že ich skutočný problém vzájomného spoluzitia nemusí vždy vyriešiť štátny orgán svojim autoritatívnym výrokom. Žiadne rozhodnutie orgánu verejnej moci stranám sporu nedokáže zabezpečiť pokojné a harmonické spolunažívanie. Nastolenie optimálnej klímy, resp. aspoň znesiteľnosti spoluzitia v rodinných vzťahoch je výlučnou záležitosťou strán sporu. Súd ako štátny orgán môže len apelovať na to, aby sa strany sporu

zamysleli nad tým, či im stojí za to venovať svoj čas vytváraniu a živeniu konfliktov. Ani v tomto spore nie je nikto víťazom, ale obidve strany sú tými, ktorí stratili mnoho času, či už nezmyselnými útokmi alebo snahou brániť sa proti nim. Žiaden výsledok deklarujúci „kto má pravdu“ problém vzájomného spolužitia nevyrieši.

33. Vo všeobecnosti platí, že v medziľudských vzťahoch akéhokoľvek charakteru od druhého môže každý spravodlivo žiadať len to, čo je schopný a hlavne ochotný poskytnúť sám. Ak niekto požaduje pokoj tak musí i sám prispieť k jeho vytvoreniu. Inak sa nevyhneme bludnému kruhu negatívnych reakcií, či odplát (princíp tálionu), ktoré nikdy nič nevyriešia, ale len gradujú nežiaduci stav, ktorý bol vytvorený. Je na každom, aký modus spolužitia zvolí, resp. nastaví. V tomto ohľade existujú v zásade minimálne dve možnosti - buď nájsť spôsob ako s druhými vychádzať a eliminovať riziko vzniku konfliktných situácií alebo zmeniť prostredie pôsobenia. Ďalšou zákonitosťou života v spoločnosti je, že každý zodpovedá len za seba - za svoje reakcie, nie za reakcie druhých. V neposlednom rade treba mať tiež na pamäti, že nikto nedokáže ovplyvniť všetko to, čo sa mu deje, môže však ovplyvniť a ovplyvňuje to, akým spôsobom na to reaguje.

34. V nadväznosti na uvedené súd apeluje na obidve strany, aby zväžiac vlastné hodnoty a priority, zvlášť v situácii, že nejde o „cudzích“ sporiacich sa, ale o vzťahovo zaangažované osoby, riešili všetky problémové situácie zmierlivo a snažili sa o to nájsť kompromisy, ktoré im zabezpečia pokojné a korektné vzťahy minimálne na úrovni slušného správania sa a tolerovania toho druhého.

35. I keď sa v súčasnosti na tunajšom súde vedie konanie pod sp. zn. 13 C 48/2018 medzi rovnakými stranami sporu v opačnom postavení, kvôli nezaplatenému nájomnému k rodinného domu, ktorý je predmetom aj tohto konania o nariadenia neodkladného opatrenia, súd konštatuje, že prebiehajúce konanie o nezaplatenia nájomného nemá vplyv na rozhodovanie súdu vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu.

36. Ako už bolo uvedené vyššie neodkladné opatrenie môže súd nariadiť len vtedy ak je tu potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd mal za to, že v tomto konaní je táto základná podmienka, potreba bezodkladnosti úpravy pomerov naplnená, preto je namieste návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania rozhodol súd v tom zmysle, že nakoľko súd žalobcovmu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, teda žalovaný nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému v konaní žalobcovi žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).